

Rola domu w pokonywaniu trudności szkolnych.

W dniu 05.11.2008 roku w naszej szkole odbyło się szkolenie dla rodziców uczniów wybranych klas na powyższy temat. Szkolenie przeprowadził przedstawiciel Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Chojnicach pani mgr Gabriela Kloske.

Oto kilka wniosków ze spotkania:

Niepowodzenia szkolne stanowią ciągły problem w szkole. Zapobieganie im jest możliwe dzięki ustaleniu przyczyn ich występowania.

Przez **niepowodzenia szkolne** rozumiemy „proces pojawiania się braków w wymaganych przez szkołę wiadomościach i umiejętnościach szkolnych uczniów oraz negatywnego stosunku dzieci wobec tych wymagań”.

Niepowodzenia szkolne mają ścisły związek z zaburzeniami zachowania. Jest to związek dwustronny, ponieważ jedno zjawisko powoduje drugie. W sytuacji, gdy uczeń osiąga słabe wyniki w nauce, mocno to przeżywając i szukając sposobów obrony swojej wartości, chce imponować, „wykazać się” w sposób niezgodny z przyjętymi normami, a tym samym sprawia trudności w pracy wychowawczej.

Przyczyny niepowodzeń szkolnych mieszczą się w trzech zasadniczych grupach:

1. Przyczyny ekonomiczno-społeczne, czyli złe warunki materialne i mieszkaniowe, rozpad struktury rodziny, niski poziom kulturalny i intelektualny rodziców, niewłaściwa postawa rodziców wobec dziecka, brak zrozumienia i zaspokojenia potrzeb dziecka.
2. Przyczyny pedagogiczne, czyli te które tkwią w samym procesie dydaktycznym, spowodowane niedostatecznym przygotowaniem zawodowym nauczycieli, popełnianymi przez nich błędami dydaktycznymi oraz wadliwą postawą wobec uczniów.
3. Przyczyny biopsychiczne, czyli tkwiące w dziecku, np. wady wymowy, wzroku, słuchu itd.

W początkowej fazie niepowodzeń szkolnych pojawiają się często niedostrzegalne przez nikogo braki w wiadomościach, pojawiają się też pierwsze symptomy niezadowolenia ze szkoły. Są one najczęściej wynikiem tego, że uczeń nie rozumie czegoś na lekcji, nie może nadażyć za jej tokiem i po raz pierwszy zauważa, że inni są od niego lepsi. Następuje brak zainteresowania lekcją, brak chęci do nauki, negatywne ustosunkowanie dziecka do szkoły.

Druga faza niepowodzeń szkolnych to już zaawansowane braki w wiadomościach szkolnych, chociaż dziecko może uchodzić jeszcze za dobrego ucznia. Dziecko ucieka się na tym etapie do kłamstwa, odpisywania zadań domowych, itd.

Trzecia faza charakteryzuje się występowaniem ocen niedostatecznych, dużymi brakami w wiadomościach, częstymi brakami zadań domowych, unikaniem nauki, itd. W tej fazie dochodzą trudności wychowawcze np. bójki, zachowania agresywne, bunt przeciw autorytetom.

Czwarta faza, to drugoroczność.

W pokonywaniu trudności szkolnych ważną rolę odgrywa środowisko rodzinne. Błędy wychowawcze popełniane przez rodziców, a niekiedy brak opieki nad dzieckiem, stwarzają bardzo niekorzystną sytuację. Dziecko pozbawione odpowiedniej kontroli oraz zachęty lub pomocy w pokonywaniu trudności szkolnych, ze strony rodziców lub

nauczycieli , napotyka w swojej pracy coraz większe przeszkody. W konsekwencji zniechęca się całkowicie i nie podejmuje starań o lepsze wyniki w nauce. Stąd przed rodzicami stoi ważne zadanie w przezwyciężaniu trudności szkolnych swojego dziecka.

Jak pomóc dziecku w odrabianiu lekcji w domu?:

1. Do systematycznej pracy i odrabiania lekcji należy dziecko wdrażać od pierwszego dnia nauki.
2. Trzeba uzgodnić miejsce i pory odrabiania lekcji. Nie wolno przerywać dziecku pracy.
3. Wprowadzić zwyczaj dokładnego zapisywania lekcji.
4. Stale kontrolować, czy polecenie nasze jest dokładnie wykonane.
5. Dzieci mało zdolne powinny wykonywać lekcje „na zapas, tzn. w dniu, kiedy zostały one zadane.
6. Każdy materiał należy dokładnie wytłumaczyć, poprawić błędy.
7. Nie wyręczać dziecka w odrabianiu lekcji.
8. Rodzice nie powinni uczyć dziecka materiału, który nie został wprowadzony przez nauczyciela.
9. Jeżeli dziecko ma trudności w nauce rodzic nie może karać dziecka, krzyczeć, zadawać „za karę”, wyzywać lub krytykować.
10. Trzeba pamiętać, aby dziecko nie odrabiało lekcji bezpośrednio po powrocie ze szkoły.
11. Zapewnić dziecku odpowiednią ilość snu, pożywienia.

Rodzicu, pamiętaj !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Dziecko, to osoba ludzka, nigdy go nie wyśmiewaj, szanuj go, wasze dziecko chce czuć się kochane, potrzebne i bezpieczne. Nie oczekuj od niego więcej niż może dać, wymagania muszą być dostosowane do wieku dziecka, jego możliwości. Nerwowi rodzice mają nerwowe dzieci-nie dopuść do tego. Dziecko oczekuje od ciebie szczerości, wyrozumiałości, miłości.

W realizacji zadań stojących przed rodzicami pomocą służy szkoła i Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna. Pierwszą osobą, która dostrzega trudności dziecka w nauce jest nauczyciel.

Wszelkie działania należy rozpocząć od dobrego poznania ucznia. Służy temu obserwacja, wywiad, rozmowa z dzieckiem, analiza wytworów,...

Tak więc należy:

1. Dokonać analizy dokumentacji szkolnej.
2. Przeprowadzić obserwację podczas pracy na lekcjach.
3. Ściśle współpracować szkoła-dom.
4. Współpracować z pedagogiem szkolnym.

Zadaniem nauczycieli w przezwyciężaniu trudności szkolnych jest zwrócenie uwagi rodziców na następujące kwestie:

1. Umiejętność organizowania pracy własnej dziecka.
2. Zasady pomocy dziecku w domu .
3. Systematyczną kontrolę wykonywania przez dziecko pisemnych, ustnych zadań.

4. Organizowanie pomocy dziecku.
5. Stopniowe ograniczenie kontroli aż do wyrobienia nawyku całkowicie samodzielnej pracy.

Warto przeczytać: Halina Kozak „Organizacja pracy domowej uczniów klas Początkowych.”
Tadeusz Wójcik „Praca domowa i czynny wypoczynek.”